

pojímá cenu tu alespoň eventuelně do svého úmyslu, když předmět odcizený bez ohledu na cenu na sebe převádí. Jen tehda, kdyby bylo zjištěno, že úmysl pachatelův směřoval jen ku předmětu méněcennému, že v tom případě, kdyby mu cena předmětu 200 K převyšující byla bývala známa, by se byl činu trestního vůbec nebyl dopustil, možno kvalifikaci dle § 186 b) tr. z. vyloučiti. Pouhá neznalost přesné skutečné ceny nemůže pachatele zodpovědnosti pro zločin sprostiti. K zločinu dle § 186, písm. b) tr. z. není zapotřebí, by úmysl pachatelův směřoval přímo ku převedení na se neb opatření odbytu věci hodnoty vyznačené v § 186, písm. b) tr. z., stačí, když pachatel jednal na zdař bůh a věci skutečně převyšují onu hodnotu. Jelikož ostatní náležitosti zločinu dle §§ 185, 186 b) tr. z. v rozsudku jsou zjištěny, bylo obžalovaného ve smyslu zákona uznati vinným zločinem a nikoliv přestupkem.

Čís. 98.

Kdo i s uzamčeným v ní obsahem odcizí schránku, chovanou v místnosti neuzamčené, dopustí se ohledně obsahu krádeže na věcech uzamčených.

(Rozh. ze dne 25. října 1919, Kr I 388/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Jana B. do rozsudku krajského soudu v Plzni ze dne 24. června 1919, jímž byl Jan B. uznán vinným zločinem krádeže dle §§ 171, 173, 174 II. c), 176 II. a) tr. z., mimo jiné z těchto

důvodů:

Brojí-li zmateční stížnost proti kvalifikaci krádeže dle § 174 II. c) tr. z., poněvadž koš sám nebyl uzamčen v jiné schránce, snad ve vagonu, takže by se obžalovaný jen po odstranění této překážky ku koši dostati mohl, nechává nepovšimnuto, že odcizen byl obžalovaným nejen koš sám, nýbrž i jeho obsah. Tento obsah byl ovšem vůči obžalovanému věci uzamčenou, neboť jen po násilném otevření koše mohl se ho obžalovaný zmocniti. Že se obžalovanému jednalo též o obsah koše, že si chtěl osvojiti i obsah koše, vysvítá nejlépe z jeho vlastního hájení se; udal, že vzal koš, protože myslel, že v košíku je mouka. Jelikož pak cenu obsahu tohoto převyšující 50 K rozsudkem jest zjištěna, jest i kvalifikace krádeže dle § 174 II c) tr. z. po zákonu dána.

Čís. 99.

Pro zločin loupeže je lhostejno, že napadená osoba neměla při sobě věci, k jejichž násilnému odnětí útok směřoval.

(Rozh. ze dne 25. října 1919, Kr I 468/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaných R. T. a Jarosl. P. do rozsudku krajsk. jakožto